

Arrest

nr. 247 475 van 14 januari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. DEVOLDERE
K. Boudewijnstraat 2
8870 IZEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 augustus 2020, tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DEVOLDERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“INREISVERBOD

Aan de Heer:

Naam: Z.

Voornaam: P.
Geboortedatum: X
Geboorteplaats: Slatina
Nationaliteit: Roemenië

wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 11/08/2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 44nonies van de Wet 15/12/1980:

□ Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod omdat de burger van de Unie een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De betrokkene werd gehoord op 11/03/2019 en op 27/09/2019. Op 11/03/2019 verklaarde betrokkene omwille van familiale redenen niet naar zijn land van herkomst terug te willen, hij verschaftte verder echter geen enkele informatie in dat verband. Hij bleef in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat hij een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM heeft op het grondgebied. Hij heeft ook nooit een aanvraag ingediend om op basis van zijn familiale situatie een recht op verblijf van meer dan drie maanden in België te bekomen, hij hield zich bezig met het plegen van diefstallen en inbraken in bende en lijkt niet de intentie te hebben gehad zich in België te willen vestigen om andere redenen. Op 27/09/2020 verklaarde hij aan een medewerker van DVZ dat hij akkoord is om terug te keren naar Roemenië en stelde hij dan toch geen familie, geen duurzame relatie en geen kinderen in België te hebben. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die hij eventueel zou kunnen doen gelden. Betrokkene heeft eveneens verklaard geen medische problemen te hebben. Gezien deze elementen is het artikel 3 en het artikel 8 van het EVRM niet van toepassing.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, deelname aan bendevoering, feiten waarvoor hij op 29/06/2020 door de correctionele rechtbank van Brugge werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 4 jaar met uitstel van 5 jaar voor de helft. Betrokkene maakt deel uit van een bende van 20 à 25 Roemeense onderdanen die zich alhier inlaten met het professioneel plegen van van metaaldiefstallen en andere diefstallen. Feiten worden gepleegd over het ganse grondgebied waarbij diverse bendeleden voorafgaandelijk prospecties uitvoeren op specifieke locaties. Dergelijke feiten zijn actueel een ware plaag, zwengelen het onveiligheidsgevoel aan en duiden op een ingesteldheid zonder respect voor de eigendomsrechten van anderen. De feiten getuigen van een manifest criminele ingesteldheid. Door het plegen van dergelijke eigendomsdelicten wil betrokkene zich een bron van inkomsten verschaffen. De gehanteerde modus geeft aanwijzingen dat het niet om eenmalige feiten gaat doch om de activiteiten van een wel georganiseerde bende, waardoor het gevaar op recidive meer dan reëel aanwezig is. Met zijn handelen, louter ingegeven door financieel eigenbelang, is betrokkene geheel voorbij gegaan aan de eigendomsrechten van anderen en heeft hij schade en ergernis veroorzaakt voor de gedupeerden. Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van betrokkene, en het feit dat betrokkene een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een inreisverbod 10 jaar proportioneel.“

2. Over de rechtspleging

Verzoeker diende tijdig een syntheseseminarie in.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op grond van deze syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM). Verzoeker betwist dat hij op 27 september 2020 zou hebben verklaard dat hij geen familie zou hebben in België. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld heeft hij een zus, die in Antwerpen woont en met wie hij vóór zijn detentie op regelmatige basis contacten had die hij wenst te hernemen, zo betoogt hij. Dit wordt door de bestreden beslissing onmogelijk gemaakt, aldus verzoeker.

3.2. Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

“1.Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2.Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip ‘gezinsleven’ niet. Dit is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het EHRM heeft dienaangaande al geoordeeld dat de relatie tussen meerderjarige broers en zussen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34; EHRM 3 juli 2001, nr. 47390/99, Javeed v. Nederland).

Verzoeker beroept zich op de aanwezigheid van zijn zus in België. Zelfs aangenomen dat dat zo is, dan nog komt het hem toe om de hiervoor omschreven bijkomende elementen van afhankelijkheid aan te tonen. De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker, door erop te wijzen dat hij vóór zijn detentie op zeer regelmatige basis contacten had met haar en deze thans wenst te hernemen, geen andere dan gewoonlijke affectieve banden aantoont.

Voor het overige brengt verzoeker geen concrete elementen bij waaruit zou blijken dat hij in België een beschermenswaardig privéleven zou hebben.

Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op artikel 8 van het EVRM.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS